

Sygn. akt I ACa 1550/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Kręzolek (spr.)
Sędziowie:	SSA Marek Boniecki SSA Andrzej Struzik
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy Miejskiej K.**

przeciwko **B. K. (1)**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 23 maja 2016 r. sygn. akt I C 1674/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Marek Boniecki SSA Grzegorz Kręzolek SSA Andrzej Struzik

Sygn. akt : I ACa 1550/16

UZASADNIENIE

Gmina Miejska K. , w pozwie skierowanym przeciwko B. K. (1) domagała się uznania wobec niej za bezskuteczną, umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w K. w dniu 6 sierpnia 2012 r. pomiędzy pozwanym , a będącą dłużnikiem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Wobec spółki dłużniczki, jak wskazywała w motywach żądania, powódce przysługują niezaspokojone wierzytelności w kwocie 6 075 115, 70 zł , stwierdzone prawomocnymi wyrokami Sądów.

Zdaniem gminy zostały spełnione wszystkie przesłanki normatywne od których zależy uwzględnienie skargi pauliańskiej.

Spółka (...) „ jest niewypłacalna , a prowadzone przeciwko niej przez powódkę od 2005r postępowania egzekucyjne okazały się nieskuteczne. Dłużniczka zwierając z pozwanym kwestionowaną umowę przelewu, działała ze świadomości pokrzywdzenia Gminy skoro wyzywała się w ten sposób jednego ze składników majątkowych - wierzytelności, którą dotąd dysponowała wobec byłej małżonki B. J. . Tym samym swój zły stan majątkowy jedynie pogłębiła.

Pozwany natomiast miał , przy zawieraniu umowy z 6 sierpnia 2012r świadomość , iż spółka - dłużnik działa z pokrzywdzeniem wierzyciela albowiem uprzednio był pracownikiem „(...)„ ,a jego żona zastępcą głównego księgowego w spółce. Nadto o jej złej sytuacji ekonomicznej i prowadzeniu wobec niej postępowania wykonawczego z inicjatywy gminy, donosiła prasa. Poprzez dokonanie kwestionowanej czynności pozwany odniósł korzyść majątkową w kwocie łącznej 128 131, 90 zł., a nabytą wierzytelność w całości potracił z wierzytelnością byłej żony z tytułu podziału majątku wspólnego pomiędzy nimi , ograniczając tym samym zakres swoich zobowiązań. Powódka domagała się także przyznania na swoją rzecz kosztów procesu.

Odpowiadając na pozew B. K. (1) , domagał się oddalenia powództwa oraz przyznania na jego rzecz kosztów postępowania .

W swoim stanowisku procesowym nie przecząc , iż zawarł umowę cesji ze spółką , argumentował , iż ;

- na skutek tej czynności gmina jako wierzyciel cedentki nie została pokrzywdzona albowiem zgodnie z umową nabywca wierzytelności miał obowiązek zapłacić uzgodnioną cenę [50 000 złotych] ,na rachunek komornika Sądu Rejonowego w K., prowadzącego postępowanie , które wszczął w sprawie IX Km 4023/05 z inicjatywy obecnej strony powodowej przeciwko „(...)

Tym samym nie można mówić o pokrzywdzeniu po stronie wierzycielki skoro i tak uzyskała ona całość świadczenia stanowiącego ekwiwalent zbycia wierzytelności będącej przedmiotem negowanego obrotu. Zawarcie umowy przelewu było przy tym racjonalne z przyczyn ekonomicznych, gdyż dłużniczka gminy obawiała się przedawnienia wierzytelności, której dotyczył przelew i tylko pozwany, jako wierzyciel swojej byłej żony, był zainteresowany w jej nabyciu po to, by skompensować ją z pretensją finansową J. K. wynikającą z podziału majątku byłych małżonków.

Z wierzytelności tej gmina nie starała wcześniej zaspokoić wierzytelności wobec spółki - dłużnika.

Pozwany dodawał , iż także wierzytelność wzajemna J. K. z tytułu podziału z której dłużnikiem był były małżonek była przedmiotem obrotu albowiem J. K. zbyła ją na rzecz E. S. (1) , na podstawie umowy przelewu , zawartej w dniu 21 czerwca 2012r,

B. K. (1) zaprzeczył aby dokonując zaskrzonej czynności wiedział , że strona powodowa jest wierzycielem spółki (...) „. Był bowiem w spółce jedynie kierowcą - zaopatrzeniowcem , a jego stosunek pracy z dłużniczką gminy ustalał wcześniej aniżeli powstała pierwsza z tych z wierzytelności ,które następnie były egzekwowane w ramach postępowania egzekucyjnego IX Km 4023/05,

Podnosił również uwzględnienie żądania w rozstrzyganej sprawie będzie dla powódki niekorzystne albowiem doprowadzi do stanu w którym dłużnikiem spółki (...) „, pozostanie niewypłacalna J. K. , wobec czego gmina nie uzyska żadnych korzyści majątkowych.

Wyrokiem z dnia 23 maja 2016r , Sąd Okręgowy w Krakowie , oceniając żądanie Gminy Miejskiej K. za w całości uzasadnione :

-uznał, że umowa sprzedaży wierzytelności zawarta w K. w dniu 6 sierpnia 2012 r. pomiędzy pozwanym B. K. (1), a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K., jest bezskuteczna , w stosunku do strony powodowej Gminy Miejskiej K. , w celu ochrony wierzytelności Gminy przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w K. stwierdzonych wyrokami Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2004 r. sygn. akt I C 1665/03; Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 14 września 2005 r. sygn. akt I C 1106/05; Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 15 września 2009 r. sygn. akt I C 1454/08; Sądu Apelacyjnego w Krakowie, z dnia 19 marca 2004 r. sygn. akt I ACa 80/04; Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 lipca 2005 r. sygn. akt I ACa 657/05 [pkt I] ,

- zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 10.007 złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 3 grudnia 2004 r., sygn. akt I C 1665/03 , w sprawie z powództwa (...) spółki z o.o. w K. przeciwko Gminie M. K. o zapłatę w pkt I. oddalił wnioszek strony pozwanej Gminy M. K. dotyczący odrzucenia pozwu w zakresie żądania zapłaty kwoty 2 494 811,55 zł, w pkt II oddalił powództwo w całości, zaś w pkt III zasądził od strony powodowej (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz strony pozwanej Gminy M. K. kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 14 września 2005 r. Sąd Okręgowy w Krakowie, sygn. akt I C 1106/05 w sprawie z powództwa Gminy M. K. przeciwko (...) w pkt I zasądził od pozwanej (...) spółki z o.o. w K. na rzecz powódki Gminy M. K. kwotę 655 902,50 zł z ustawowymi odsetkami: - od kwoty 171 105,00 zł od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia zapłaty, - od kwoty 177 510,00 zł od dnia 01 kwietnia 2004 r. do dnia zapłaty, od kwoty 171 562,50 zł od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia zapłaty, - od kwoty 135 725,00 zł od dnia 1 października 2004 r. do dnia zapłaty. W pkt II zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 41 595,20 zł tytułem kosztów postępowania. W dniu 30 marca 2006 r. wyrokowi została nadana klauzula wykonalności.

Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej K. przeciwko (...) spółce z o. o. w K. o zapłatę w wyroku z dnia 15 września 2009 r., sygn. akt I C 1454/08 w pkt I zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 911 801,76 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty: - 1 008 629,79 zł od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia zapłaty; - 697 172,19 zł od dnia 11 lutego 2007 r. do dnia zapłaty, - 381 826,96 zł od dnia 11 sierpnia 2007 r. do dnia zapłaty, - 614 837,40 zł od dnia 15 czerwca 2008 r. do dnia zapłaty, - 209 335,42 zł od dnia 23 lipca 2008 r. do dnia zapłaty. W pkt II oddalił powództwo w pozostałej części. W pkt III zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 69 763,18 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 21 kwietnia 2010 r. została nadana klauzula wykonalności w/w wyrokowi.

Wyrokiem z dnia 19 marca 2004 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, sygn. akt I ACa 80/04 w sprawie z powództwa Gminy K. przeciwko (...), na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 listopada 2003 r., sygn. akt I C 897/03 w pkt I zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej Gminy K. kwotę 2 494 811,55 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 126 575 zł - od dnia 01 stycznia 2000 r.;
- od kwoty 126 270 zł - od dnia 01 kwietnia 2000 r.;
- od kwoty 133 895 zł - od dnia 1 lipca 2000 r.;
- od kwoty 138 470 zł - od dnia 1 października 2000 r.;
- od kwoty 126 270 zł - od dnia 1 stycznia 2001 r.;
- od kwoty 125 050 zł - od dnia 1 kwietnia 2001 r.;
- od kwoty 121 606,55 zł - od dnia 1 lipca 2001 r.;
- od kwoty 129 015 zł - od dnia 1 października 2001 r.;

- od kwoty 182 542,50 zł - od dnia 1 stycznia 2002 r.;
- od kwoty 188 947,50 zł - od dnia 1 kwietnia 2002 r.;
- od kwoty 184 830 zł - od dnia 1 lipca 2002 r.;
- od kwoty 189 862,50 zł - od dnia 1 października 2002 r.;
- od kwoty 175 680 zł - od dnia 1 stycznia 2003 r.;
- od kwoty 185 287,50 zł - od dnia 1 kwietnia 2003 r.;
- od kwoty 178 425 zł - od dnia 1 lipca 2003 r.;
- od kwoty 182 085 zł - od dnia 1 października 2003 r.;

W pkt 3 zasądził koszty postępowania za obie instancje w kwocie 12 600 zł. Wyrokowi temu w dniu 25 marca 2004 r. została nadana klauzula wykonalności.

Wyrokiem z dnia 27 lipca 2005 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, sygn. akt I ACa 657/05 w sprawie z powództwa (...) przeciwko Gminie M. K. o zapłatę na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2004 r., sygn. akt I C 1665/03, oddalił apelację i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5 400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Klauzula wykonalności została nadana wyrokowi w dniu 25 października 2005 r.

Pismem z dnia 20 grudnia 2004 r. powódka złożyła wniosek do Komornika sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym dla K.o wszczęcie egzekucji przeciwko(...) na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.03.2004 r., sygn. akt I ACa 80/04 celem wyegzekwowania od dłużnika zasądzonych w tym wyroku kwot. Postępowanie prowadzono do sygn. akt KM 919/05.

Kolejny wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko spółce z wyroku z dnia 14 września 2005 r., I C 1106/05 powódka złożyła w dniu 12 kwietnia 2006 r. (sygn. akt IX KM 1095/06). Kolejny z dnia 22 listopada 2005 r. dotyczył przymusowego wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2004 r. sygn. akt I C 1665/03 i wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 lipca 2005 r., sygn. akt I ACa 657/05. Postępowanie prowadzono do sygn. akt IX KM 4023/05.

W dniu 24 maja 2010 r. Gmina złożyła wniosek o rozszerzenie egzekucji prowadzonej pod sygn. akt IX KM 919/05 i innych postępowań o kolejny tytuł wykonawczy w postaci wyroku z dnia 15.09.2009 r. Sądu Okręgowego w Krakowie, sygn. akt I C 1454/08.

Strona powodowa we wszystkich tych wnioskach wskazywała, iż wnosi o wszczęcie egzekucji z ruchomości, nieruchomości, z rachunku bankowego oraz innych wierzytelności i praw majątkowych dłużnika celem wyegzekwowania zasądzonych kwot.

Z uwagi na brak środków, brak nieruchomości, ruchomości i zadłużenie spółki w 9 sprawach egzekucyjnych na łączną kwotę 6 934 580,43 zł postępowania egzekucyjne IX KM 4023/05, IX KM 1095/06 oraz IX KM 9191/05 okazały się bezskuteczne na dzień 31 sierpnia 2009 r. Pismami z dnia 20 listopada 2012 r. oraz 7 października 2014 r. komornik poinformował stronę powodową o dalszej bezskuteczności egzekucji z uwagi na nie ujawnienie jakiegokolwiek majątku dłużnika.

Pozwany B. K. (1) od 1 kwietnia 1995 r. do 30 kwietnia 2003 r. był zatrudniony w spółce (...) Sp. z o.o. w K. na stanowisku kierowca –zaopatrzeniowiec. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przez wypowiedzeniem umowy ze strony pracodawcy z przyczyn ekonomicznych i likwidacji stanowiska pracy pozwanego.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 września 2007 r., sygn. akt IV Ka 1071/07 w sprawie J. K. oskarżonej o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonej i prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego dla K.z dnia 24.11.2005 r., sygn. akt II K 1272/04/K zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że w pkt 1 przyjął, iż wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym oskarżonej w pkt I wynosi 163 008 zł, w pkt 2 uchylił zawarte w pkt I orzeczenie o wymierzeniu oskarżonej kary grzywny. W pkt 2 orzekając w zakresie pkt III na mocy art. 415 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonej J. K. na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 163 008 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 października 2004 r. tytułem wyrównania szkody spowodowanej przestępstwem J. K. , będącej w dłużnej spółce najpierw kasjerem , a później zastępcą głównego księgowego.

J. K. i E. S. (1) w dniu 21 czerwca 2012 r. zawarli umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej. Na jej podstawie cedentka przeniosła na cesjonariusza przysługującą jej w stosunku do powoda B. K. (1) wierzytelność w kwocie 120.000 zł., która miała jej przysługiwać od byłego męża z tytułu podziału majątku dorobkowego po ustaniu małżeństwa, za cenę w kwocie 60.000 zł., a kupujący E. S. (1) nabył wskazaną wierzytelność za tę sumę ze środków pochodzących z jego majątku osobistego.

W dniu 6 sierpnia 2012 r. pomiędzy (...) - spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jako sprzedającą , a pozwanym B. K. (1), jako kupującym została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności. W (...) umowy (...) oświadczyła, że przysługuje jej niesporna i wymagalna wierzytelność pieniężna wobec J. K. – dłużnikowi w wysokości 163 008 zł należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 października 2004 r. do dnia zapłaty stwierdzona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 września 2007 r., sygn. akt IV Ka 1071/07. Wysokość odsetek ustawowych na dzień podpisania umowy stanowiła kwotę 158 323 zł.

Zgodnie z (...) umowy sprzedająca przelała– na kupującego część tej wierzytelności, w kwocie 65 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej sumy, liczonymi od dnia wymagalności wierzytelności do dnia zapłaty.

Należność odsetkowa na dzień zawierania umowy zamykała się wielkością 63 131,90zł. W zakresie pozostałej jej części, wobec byłej żony pozwanego, uprawnioną z niej pozostawała spółka.

Tytułem nabywanej wierzytelności cesjonariusz miał zapłacić spółce - zbywcy cenę w wysokości 50.000 zł , a swoje zobowiązanie spełnić w 250 równych, miesięcznych ratach , każda po 200 złotych , płatnych do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, począwszy od września 2012 r. Każdą z nich B. K. miał uiszczać terminowo, bezpośrednio do kasy spółki, lub na rachunek bankowy komornika Rewiru(...)przy Sądzie Rejonowym dla K., podając jako tytuł wpłaty sygnaturę akt IX KM 4023/05, oznaczającej postępowanie wykonawcze , prowadzone przez Gminę M. K. przeciwko cedentce.

Spółka (...), pismem z dnia 6 sierpnia 2012 r. zawiadomiła J. K. o sprzedaży części wierzytelności na rzecz jej byłego męża , a także wezwała dłużniczkę do niezwłocznej zapłaty pozostałej kwoty wierzytelności wynikającej z wyroku IV Ka 1071/07 w kwocie 98 008 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 października 2004 r. do dnia zapłaty.

Pismem z 7 września 2012 r. także pozwany poinformował ja o zawarciu umowy cesji i wysokości nabytej w ten sposób wierzytelności.

Jak wynika z kolejnej części ustaleń Sądu I instancji , pozwany , w chwili dokonywania czynności prawnej z 6 sierpnia 2012r , wiedział o wierzytelnościach powódki i zadłużeniu spółki - cedentki wobec Gminy Miejskiej K., gdyż takie informacje były ogólnodostępne w mediach publicznych. Gazety i portale internetowe pisały w latach 2003-2005 o kłopotach finansowych (...) i prowadzonych przez gminę postępowaniach sądowych i egzekucjach.

Pracownicy spółki rozmawiali między sobą o tych procesach sądowych i problemach z zadłużeniem spółki wobec powódki .

Przyczyną dokonania kwestionowanej w pozwie czynności była , ze strony reprezentującego „ (...) „ przy niej , wiceprezesa zarządu W. S. (1) , który znał pozwanego od 1993r była chęć udzielenia pomocy cesjonariuszowi w jego sporze z byłą małżonką. Dzięki tej czynności pozwany mógł bowiem dokonać potrącenia wzajemnej pretensji pieniężnej , w związku z podziałem majątku dorobkowego.

Ponadto wierzytelności objętej w ten sposób dokonany obrotom miało grozić przedawnienie i spółka chciała uzyskać w ten sposób jakakolwiek rekompensatę finansową, nawet poniżej rzeczywistej wysokości wierzytelności.

Takie oświadczenie o potrąceniu pozwany złożył w dniu 11 września 2012r , następnie dokonując jego sprostowania w dniu 29 listopada 2012r.

Sąd Okręgowy ustalił ponadto , że J. K. nie zapłaciła dobrowolnie spółce (...) jakiegokolwiek części kwoty zasądzonej, w ramach powództwa adhezyjnego , wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 września 2007 r., sygn. akt IV Ka 1071/07.

Wobec czego spółka ta wszczęła przeciwko niej postępowanie egzekucyjne Z tytułu tej wierzytelności komornik sądowy w toku postępowania egzekucyjnego o sygnaturze Km 4984/11, ściągnął od J. K. i przekazał spółce- wierzycielce kwotę 8 602,96 zł.

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. postępowanie wykonawcze, w pozostałej części zostało umorzone z powodu bezskuteczności.

W dniu 30 września 2012 r. powód B. K. (1) i spółka (...) zawarli aneks do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 6 sierpnia 2012 r.

Do dnia dokonania tej zmiany pozwany nie zapłacił ani jednej raty z tytułu ceny nabycia części wierzytelności objętej kwestionowaną obecnie umową . W ramach tej zmiany (...) udzieliła mu zwłoki w ustalonym terminie spłaty rat zobowiązania do czasu rozstrzygnięcia przed Sądem Okręgowym w Krakowie sporu z J. K., dotyczącego nabytej wierzytelności.

Następny aneks do umowy z 6 sierpnia 2012r , także dotyczący wydłużenia okresu , w jakim miało dojść do ratalnej zapłaty ceny za część wierzytelności przez B. K. (1) , strony zawarły w dniu 30 września 2013r.

Tym razem przyczyną przedłużenia terminu było wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec pozwanego przez E. S. (1) oraz wniesienie przed Sąd Okręgowy w Krakowie , w sprawie o sygnaturze I C 914/ 13 przez pozwanego powództwa przeciw egzekucyjnego wobec egzekwującego wierzyciela.

Strony uzgodniły , iż pierwsza rata świadczenia z tytułu ceny [do tej pory nie zaspokojonego w jakimkolwiek zakresie] nastąpi w terminie 30 od daty prawomocnego zakończenia postępowania przed Sądem

Na mocy aneksu nr (...) doszło do kolejnej zmiany początkowego terminu zapłaty pierwszej raty świadczenia cenowego przez B. K..

Tym razem miało to nastąpić po upływie 30 dni od daty prawomocnego zakończenia postępowania zainicjowanego przez obecnego pozwanego , którego przedmiotem także było powództwo przeciwegzekucyjne przeciwko E. S., wszczęte po wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawie I ACa 22/15.

Wyrokiem tym z 20 marca 2015, Sąd Apelacyjny oddalił apelację B. K. (1) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 9 października 2014 r., w sprawie o sygnaturze I C 914/13.

W motywach rozstrzygnięcia , Sąd II instancji wskazał m. in. , że wierzytelność z tytułu spłaty, będąca wynikiem dokonania orzeczeniem Sądu podziału majątku wspólnego małżonków, powstaje z mocy orzeczenia działowego, a zatem z chwilą prawomocności tego orzeczenia. Do chwili uprawomocnienia się postanowienia działowego

wierzytelność taka nie istnieje, albowiem Sąd w orzeczeniu podziałowym nie tylko ustala skład i wartość majątku wspólnego, ale także decyduje o samym sposobie dokonania podziału, a co za tym idzie także o tym, czy spłata wynikająca z niego zostanie zasądzona, w jakiej wysokości i na rzecz którego z byłych małżonków.

Zatem do chwili prawomocności postanowienia nie można przesądzać czy w ogóle powstanie stosunek obligacyjny, którego przedmiotem jest obowiązek dokonania spłaty i jaka będzie jego treść.

Skoro orzeczenie podziałowe w sprawie pomiędzy byłymi małżonkami K. stało się prawomocne w dniu 19 września 2012 r., to dopiero w tym dniu powstała wierzytelność z tego tytułu w relacji pomiędzy nimi. Co oczywiste, wierzytelność, która jeszcze nie istnieje, nie jest wymagalna.

Sąd zasądza, postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2012r od B. K. (1) na rzecz J. K. spłatę w kwocie 138.584,69 zł oznaczył termin jej płatności na 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia o podziale majątku.

Zatem dopiero po upływie tego terminu wierzytelność stała się wymagalna. Skoro postanowienie uprawomocniło się w dniu 19 września 2012 r., to oznaczony w tym postanowieniu termin płatności upłynął w dniu 19 marca 2013 r. Dopiero wówczas wierzytelność z tytułu zasądzonej spłaty stała się wymagalna i dopuszczalnym stało się potrącenie z nią wzajemnej pretensji finansowej byłego męża.

W konsekwencji wszystkie wcześniej składane jego oświadczenia o dokonaniu potrącenia były bezskuteczne.

W postępowaniu zainicjowanym ponownie po tym rozstrzygnięciu przez B. K., oznaczonym sygnaturą I C 614/15, Sąd Okręgowy w Krakowie, postanowieniem z dnia 20 lipca 2015r, udzielając zabezpieczenia dochodzonemu roszczeniu, zawiesił do czasu prawomocnego zakończenia sporu, postępowanie egzekucyjne prowadzone z inicjatywy pozwanego E. S. (1), w sprawie Km 1019/ 13, przez komornika rewiru (...) przy Sądzie Rejonowym dla K.

W ramach rozważań prawnych, Sąd I instancji stanął na stanowisku, iż ustalony w sprawie stan faktyczny daje podstawę do wyrażenia oceny, iż powódka wykazała realizację wszystkich przesłanek normatywnych, które są wymagane, aby udzielić ochrony wierzycielowi dłużnika, w ramach skargi pauliańskiej.

Najwięcej uwagi z tego punktu widzenia, Sąd I instancji poświęcił kwestii pokrzywdzenia Gminy Miejskiej K. konsekwencjami czynności prawnej dokonanej przez pozwanego z dłużniczką w dniu 6 sierpnia 2012r.

W ocenie Sadu takie pokrzywdzenie po stronie gminy ma miejsce, skoro przedmiotem zaskarżonej czynności prawnej był element majątku spółki z którego powódka mogła uzyskać zaspokojenie, chociażby nawet niewielkiej części swojej należności, potwierdzonych tytułami wykonawczymi.

Formułując taki wniosek prawny, równocześnie nie podzielił zarzutu B. K. (1), który braku takiego pokrzywdzenia dokonanej czynnością po stronie powódki upatrywał w tym, że był zobligowany do zapłaty ceny za nabytą część wierzytelności bezpośrednio na rachunek komornika, prowadzącego z inicjatywy gminy postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce (...), oznaczone sygnaturą IX KM 4023/05.

Wskazał, że jak dotąd, warunkach zawarcia trzech aneksów do umowy z 6 sierpnia 2012r, wydłużających początkowy termin spłaty swojego zobowiązania z tego tytułu, B. K. (1) nie przekazał na wskazane konto jakiegokolwiek sumy, a wobec tego powódka nie uzyskała w tej formie jakiegokolwiek pieniędzy.

Zwrócił także uwagę, że określenie sposobu realizacji tego obowiązku po stronie pozwanego czyni sama korzyść po stronie gminy iluzoryczną skoro ostatnią część tego świadczenia otrzymałaby, nawet [przy założeniu, że obowiązek cesjonariusza nie był odkładany w czasie, dopiero po upływie ponad dwudziestu lat.

Oceny o pokrzywdzeniu gminy kwestionowaną w sporze czynnością, nie podważa skutecznie także, podnoszony przezeń argument, że jego była żona i tak jest podmiotem niewypłacalnym o czym przekonuje dotychczasowy wynik prowadzonego przeciwko niej postępowania egzekucyjnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego taki aktualny stan jej majątku nie znosi jej odpowiedzialności za dług całym jej majątkiem i nie wyklucza możliwości zaspokojenia tego obowiązku z aktywów o ile pojawią się one w nim w przeszłości.

Tym samym dokonanie w dniu 6 sierpnia 2012r kwestionowanego przelewu ograniczyło szanse na zaspokojenie przez powódkę swych pretensji finansowych wobec spółki - dłużnika.

Zdaniem Sądu I instancji została wykazana także, za pomocą domniemania faktycznego przesłanka wiedzy B. K. (1) jako osoby trzeciej o tym, że spółka, dokonując cesji działała z pokrzywdzeniem swojego wierzyciela - gminy.

Przyjęcie takiego wniosku przy skorzystaniu z tego domniemania wynika nie tylko stąd, że pozwany był do kwietnia 2003r pracownikiem spółki dłużnika, a jego żona pełniła w niej funkcję zastępcy głównego księgowego ale także, stąd, że problemy finansowe „ (...) „ i roszczenia gminy wobec niej były znane na podstawie informacji prasowych, a osobista znajomość pozwanego z wiceprezesem zarządu W. S. i motywy zawarcia cesji ze strony spółki - cedentki jedynie dodatkowo potwierdzają poprawność wniosku o spełnieniu także i tej przesłanki skargi pauliańskiej.

Sąd I instancji zwrócił także uwagę, że samo ukształtowanie postanowień umowy przelewu, w ramach której pozwany miał dokonywać wpłat ratalnych ceny na rachunek komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce - cedentowi z inicjatywy strony powodowej, stanowi tej wiedzy po stronie B. K. dodatkowe potwierdzenie.

Nie może także budzić wątpliwości, jak wskazywał Sąd, że nabywając wierzytelność od dłużnika powódki w oparciu o czynność przelewu pozwany uzyskał korzyść majątkową, odpowiadającą kwocie łącznej, na datę jej zawierania, 128 131, 90 zł.

Korzyść ta dzień wyrokowania o roszczeniu strony pozwanej nadal pozostawała w majątku cesjonariusza, skoro, jak przyjmuje Sąd I instancji za motywami rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 marca 2015r, w sprawie o sygnaturze I ACa 22/ 15, a to wobec nieskuteczności oświadczenia o potrąceniu złożonego przezeń w dniu 11 września 2012r

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 §1 i 3 kpc.

Kosztami tymi na rzecz powódki został obciążony B. K. (1), jako przerywający spór.

W apelacji od tego wyroku, zaskarżając go w całości, B. K. (1) domagał się, w pierwszej kolejności, wydania rozstrzygnięcia reformatoryjnego i oddalenia powództwa, przy obciążeniu przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Jako wniosek ewentualny sformułował żądanie uchylenia wyroku z dnia 23 maja 2016r i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach:

- naruszenia prawa procesowego, w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy, a to:

a/ art. 299 kpc w zw z art. 302 §1 kpc, którego realizacji skarżący upatrywał w nieprzeprowadzeniu przez Sąd Okręgowy dowodu z przesłuchania w charakterze strony Prezydenta Miasta K. i poprzestaniu na przesłuchaniu tylko pozwanego,

b/ art. 233 §1 kpc, jako konsekwencji przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, wobec którego zaprezentowana przez Sąd ocena jest dowolna, nietrafnie uznająca za prawdziwe jedynie te fakty do których odwoływała się powódka. Oparcie na niej wniosków w zakresie ustaleń faktycznych doprowadziło zdaniem skarżącego do wady kolejnej, a mianowicie;

- sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, której egzemplifikacją było ustalenie, że:

a/ dłużniczka gminy , zawierając z B. K. (1) kwestionowaną umowę , działała z jej pokrzywdzeniem ,
b/ dokonując czynności z 6 sierpnia 2012r pozwany wiedział o istnieniu wierzytelności powódki wobec cedentki ,
c/ pozwany , w czasie zawierania umowy przelewu , pozostawał w bliskich stosunkach z dłużniczką gminy [członkami jej władz korporacyjnych] ,
- naruszenia prawa materialnego , wobec nieprawidłowego zastosowania :

1/ art. 527 §1 kc ,którego efektem było uznanie przez Sąd I instancji , iż stan faktyczny ustalony w sprawie dawał dostateczną podstawę do oceny , iż wszystkie przesłanki normatywne uwzględnienia skargi pauliańskiej rzeczywiście zostały spełnione ,

2/ art. 499 kc wobec nie wzięcia przez Sąd I instancji przy wyrokowaniu pod uwagę tego ,iż na podstawie oświadczenia z 15 kwietnia 2015r skarżący dokonał skutecznego potrącenia wierzytelności będącej przedmiotem kwestionowanej w sporze czynności z wierzytelnością wzajemną , której beneficjentem jest E. S. (1).

W motywach apelacji pozwany w istocie powtórzył argumenty , za pośrednictwem których bronił się przed roszczeniem powódki w Sądzie Okręgowym, akcentując dodatkowo , iż na skutek złożenia oświadczenia o potrąceniu z 15 kwietnia 2015r nabyta od spółki (...) „ wierzytelność nie znajduje się już w jego majątku , nie dysponuje już wobec tego uzyskana w dniu 6 sierpnia 2012r korzyścią majątkową. Fakt dokonania potrącenia i opisana jej konsekwencja dla jego majątku nie zostały przez Sąd I instancji poddany ocenie w ramach weryfikacji roszczenia zgłoszonego w pozwie. Tym bardziej ocena ta jest , zdaniem skarżącego, niepoprawna , co usprawiedliwia treść sformułowanych przez apelującego wniosków środka odwoławczego.

Gmina Miejska K. domagała się oddalenia apelacji , jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenia B. K. (1) kosztami postępowania przed Sądem II instancji.

Rozpoznając apelację , Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy pozwanego nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu , a żaden ze stawianych zarzutów na których opiera się jego konstrukcja nie może być uznany za usprawiedliwiony.

Nie ma racji skarżący podnosząc zarzut naruszenia art. 299 kpc w zw z art 302 §1 kpc, którego realizacji upatruje w nieprzeprowadzeniu dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanej Prezydenta Miasta K..

Przypomnieć należy , że zarzut procesowy jest usprawiedliwiony tylko o tyle o ile podnoszona nieprawidłowość formalna w sposobie postępowania Sądu niższej instancji , przy jej rzeczywistym potwierdzeniu, ma istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia , które podlega kontroli instancyjnej.

Pozwany zarzucając nie przesłuchanie Prezydenta Miasta K. nie wykazał aby zaniechanie przeprowadzenia tego dowodu miało rzeczywisty wpływ na treść wyroku z dnia 23 maja 2016r.

W tej części motywów apelacji , która poświęcona jest temu zarzutowi B. K. (1) nie znajdujemy , poza bardzo ogólnymi i dosyć oczywistymi stwierdzeniami , jakkolwiek rzeczowych argumentów , odwołujących się do istoty rozstrzyganego sporu z których mogłoby wynikać dlaczego przesłuchanie Prezydenta było dla ustaleń dla postępowania doniosłych istotne znaczenie i dlaczego ich nie ustalenie właśnie na tej pominiętej przez Sąd Okręgowy podstawie źródłowej zaważyło na treści rozstrzygnięcia.

Wobec opisanej ogólnikowości uzasadnienia zarzutu , która deprecjonuje jego wagę i wyklucza uznanie za usprawiedliwiony , dodać jedynie należy , że wszystko to, o czym mógłby wiedzieć Prezydent , w odniesieniu do faktów istotnych w sprawie było ustalone przez Sąd I instancji na podstawie załączonych do akt dokumentów czy też tych , które znajdują się w aktach związkowych , a charakter funkcji jaką sprawuje i zakres realizowanych przezeń w związku

z nią kompetencji wyklucza to , aby dysponował on szczegółowymi informacjami o faktach istotnych akurat z punktu widzenia tego, indywidualnego, jednostkowego sporu rozstrzyganego przez Sąd

Nie ma racji apelujący podnosząc zarzut naruszenia art. 233 §1 kpc w zw z art. 232 kpc i art. 6 kc , jako następstwa przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów oraz powiązany z nim i z tej dowolności oceny wynikający zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

W pierwszej kolejności wskazać należy , że skuteczne odwołanie się do zarzutu naruszenia art. 233 §1 kpc wymaga wykazania , w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów, za pośrednictwem argumentów natury jurydycznej , na czym polega nieprawidłowość postępowania Sądu w zakresie przeprowadzonej oceny i wynikających z niej ustaleń faktycznych.

W szczególności strona powołująca ten zarzut, ma udowodnić dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością , a odmowa tego waloru innym , nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania.

Nie oparta na tych regułach negacja tak oceny dokonanej przez Sąd jak i ustaleń faktycznych , które opierają się na wnioskach z tej oceny wynikających , jest jedynie dowolną polemiką strony z nimi , wyczerpującą się w przeciwstawieniu im własnej wersji oceny i ustaleń , jej zdaniem poprawnych oraz odpowiadających rzeczywistości stanowi rzeczy.

Poprzestanie na niej nie jest jednak wystarczające dla uznania tak motywowanych zarzutów za usprawiedliwione.

Analiza treści tej części uzasadnienia apelacji pozwanego , która poświęcona jest uzasadnieniu obu zarzutów potwierdza , że skarżący poprzestał właśnie jedynie na dowolnej polemice ze stanowiskiem Sądu I instancji co do oceny dowodów i ustaleń faktycznych , skoro brak jest w niej odniesienia do konkretnych dowodów , które miałyby zostać przez Sąd Okręgowy niepoprawnie ocenione .

B. K. (1) nie wyjaśnia tam także dlaczego należy przyjmować za poprawną , odpowiadającą rzeczywistości, jego wersję zdarzeń doniosłych dla rozstrzygnięcia , odrzucając tę na której Sąd I instancji oparł wydane orzeczenie. Nie wiadomo z tej argumentacji , jakie dowody mają dostatecznie przekonać o tym , że:

- pozwany zawierając umowę przelewu nie wiedział o istnieniu wierzytelności powódki dopiec spółki (...), a jego relacje członkami władz korporacyjnych spółki nie można uznać za bliskie oraz , iż

- spółka cedentka nie działała z pokrzywdzeniem swojej wierzycielki ,

Wyrażone w motywach ocenianych zarzutów stanowisko skarżącego , że w tym zakresie ocena i ustalenia Sądu Okręgowego są wadliwe jest zatem całkowicie nieprzekupująca.

Podzielając tak oceny jak i ustalenia dokonane przez Sąd, obydwa zarzuty, Sąd II instancji, uznaje za chybione

Ma to także i tę konsekwencję , że ustalenia te, jako kompletne i niesprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Nietrafny jest także zarzut prawo materialny , naruszenia art. 527 §1 kc , w następstwie dokonania przez Sąd Okręgowy wadliwego zastosowania tego przepisu.

Nie sposób uznać za usprawiedliwione twierdzenia skarżącego , iż strona powodowa nie jest pokrzywdzona czynnością zdziałaną przez niego ze spółką (...) w dniu 6 sierpnia 2012r.

Odwołując się do definicji ustawowej czynności dokonanej z takim pokrzywdzeniem , która wynika z brzmienia §2 art. 527 kc nie można nie zakwalifikować w ten sposób po stronie powódki skutków tej czynności.

Spowodowała ona bowiem wyjście z majątku egzekwowanego dłużnika , wobec którego postępowanie wykonawcze, zainicjowane przez gminę w sprawie IX Km 4023/05 na łączną sumę ponad 6 milionów złotych okazało się ostatecznie nieskuteczne , składnika jego majątku z którego, chociażby w niewielkim zakresie zaspokojenie to było , przynajmniej potencjalnie , możliwe.

Bezpośrednią zatem konsekwencją zaskarżonej umowy cesji było pogłębienie stanu niewypłacalności spółki - dłużniczki, stanu, który miał miejsce także w chwili wyrokowania o żądaniu strony powodowej.

Wbrew argumentacji B. K. (1) stanu pokrzywdzenia czynnością w rozumieniu istotnym z punktu widzenia mających w sprawie zastosowanie przepisów, nie znosi okoliczność , że zawierająca umowę z 6 sierpnia 2012r był zobowiązany spełnić świadczenie z tytułu zapłaty ceny nabycia wierzytelności m. in. bezpośrednio na rachunek komornika prowadzącego wskazane wyżej postępowanie egzekucyjne wobec spółki - cedentki.

Jest to wykluczone dlatego , że pomimo upływu, obecnie , ponad czterech lat od daty zawarcia kwestionowanej umowy , na rachunek ten , w wykonaniu zobowiązania nabywcy, nie wpłynęła nawet przysłowiowa złotówka , a kolejne czynności dokonywane pomiędzy dłużniczką pozwaną , a B. K. (1) , podejmowane bez udziału gminy , tak eksponowanego w stanowisku pozwanego , beneficjenta tego świadczenia , wydłużały okresy w jakich pozwany był obowiązany do jego realizacji.

Pokrzywdzenie to staje się oczywistym także , gdy weźmie się pod rozważę , iż samo ukształtowanie tego obowiązku w umowie , której dotyczy spór i rozłożenie tego 50 tysięcznego świadczenia na 250 , płatnych miesięcznie rat wykluczało jakikolwiek znaczenie ekonomiczne tegoż po stronie podmiotu , który miałby z niego skorzystać jako z narzędzia zaspokojenia wierzytelności wobec „ (...)„

Nietrafny jest także , odnoszący się do braku pokrzywdzenia po stronie powódki argument skarżącego o tym , że strona powodowa nie przedsięwzięła kroków zmierzających do egzekucji swoich wierzytelności z tej części majątku „ (...)„ jaką była wierzytelność spółki wobec J. K. .

Po pierwsze przypomnieć należy , że zgodnie z niekwestionowaną w apelacji pozwanego częścią ustaleń faktycznych , spółka (...) podjęła kroki zmierzające do egzekucji wierzytelności stwierdzonej w wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 września 2007r , sygn. IV Ka 1071/07 , wobec J. K.. Było to najpierw w postępowaniu IX Km 1119/08, komornika przy Sądzie Rejonowym dla K., a następnie Km 4984/11 komornika przy Sądzie w W.To drugie z postępowań było w części skuteczne , bo doprowadziło do wyegzekwowania sumy 8 602, 96 zł.

W pozostałym zakresie to postępowanie, a uprzednio prowadzone , w całości , zostały umorzone wobec bezskuteczności.

Z ustaleń tych wynika również , że prowadząc postępowania egzekucyjne przeciwko spółce (...) „ , strona powodowa domagała się objęcia nimi wszystkich elementów majątku egzekwowanego dłużnika : ruchomości , nieruchomości , wierzytelności czy wierzytelności z rachunków bankowych.

Postępowania te okazały się być nieskuteczne i podlegały umorzeniu , a z kolejnych informacji pochodzących od komornika rewiru (...) przy Sądzie Rejonowym dla K., datowanych na 20 listopada 2012 i 7 października 2014r wynikało , że nadal nie został ujawniony inny majątek spółki z której egzekucja mogłaby być [skutecznie prowadzona]

Wobec takich faktów , w szczególności dotyczących zakresu kolejnych wniosków egzekucyjnych skierowanych przeciwko „ (...)„ przez gminę , w podniesieniu do wskazanych w nich sposobów egzekucji nie sposób , w sposób usprawiedliwiony mówić , że wnioskami złożonymi po jej powstaniu , nie była objęta wierzytelność dłużnika wobec J. K. , stwierdzona we wskazanym wyżej orzeczeniu Sądu karnego.

Chybione są także te argumenty autora apelacji, za pośrednictwem których stara się on dowieść naruszenia art. 527 §1 kc, podnosząc, iż B. K. nie wiedział, że czynność jakiej dokonywał ze spółką była zdziałana z pokrzywdzeniem strony powodowej.

Fakty ustalone w sprawie przeczą stanowisku apelującego.

O tym, że gmina prowadzi postępowanie egzekucyjne, celem zaspokojenia swoich wierzytelności przeciwko (...), a datuje się ono od roku 2005 pozwany wiedział na pewno już w dacie zawierania umowy przelewu skoro, zgodnie z postanowieniami umownymi mógł spełnić swoje świadczenie wzajemne wobec cedentki z tytułu zapłaty ceny, na rachunek komornika prowadzącego to postępowanie w sprawie oznaczonej sygnaturą IX Km 4023/05.

Pozwany wiedział o sytuacji finansowej spółki oraz jej długach wobec gminy także z informacji medialnych, które były powszechnie dostępne, co więcej szeroko komentowane przez pracowników spółki i osoby trzecie. Taki stan rzeczy potwierdził wprost, przesłuchany w charakterze świadka wiceprezes zarządu „(...)”, W. S. (1), który wskazał, że informacje takie były znane pozwanemu od roku 2004.

/ por k. 107 v, zapis dźwiękowy przebiegu rozprawy w dniu 22 lutego 2016r - minuty 34-38/

Wbrew temu co podnosi skarżący, okoliczności ustalone w sprawie dają też podstawę do przyjęcia, że jego relacje z W. S. (1), członkiem władz korporacyjnych „(...)”, były bliższe aniżeli jedynie wynikające z zakończonego z dniem 30 kwietnia 2003r, stosunku pracy ze spółką. Z przywołanej wyżej relacji wynika bowiem również, iż ich znajomość datowała się wcześniej niż zatrudnienie pozwanego w charakterze kierowcy – zaopatrzeniowca datując się od wczesnych lat dziewięćdziesiątych zeszłego wieku, nie będąc przy tym związaną ze stosunkiem pracy. Dodatkowo, jedną z ujawnionych przez świadka motywacji zawarcia umowy przelewu przez spółkę, którą W. S. przy tej czynności reprezentował, była chęć pomocy rodzinie pozwanego, którą, jak wskazywał świadek, J. K. niszczyła. / por. 108 akt, zapis dźwiękowy - minuty 39-41 /

Wobec tego poprawnym, wbrew zarzutowi apelującego jest wniosek prawny Sądu I instancji, iż pozwany jako osoba trzecia wiedziała o tym, iż spółka dłużniczka zawierając umowę przelewu działa w warunkach pokrzywdzenia strony powodowej, skoro wynikiem tej czynności było pogłębienie stanu w którym roszczenia gminy nie mogły być [tym bardziej] zaspokojone.

O poprawności tego wniosku upewnia także, o czym była już uprzednio mowa, sposób ukształtowania obowiązku zapłaty na nabywaną wierzytelność po stronie pozwanego oraz to, że jedynym jego celem, przy dokonywaniu tej czynności, było uzyskanie narzędzia za pośrednictwem którego doprowadzi do wygaszenia własnego długu wobec byłej małżonki, wynikającego z dokonanego podziału majątku wspólnego pomiędzy nimi.

Dokonał aktu potrącenia, nie realizując przy tym ani wówczas ani później, własnego obowiązku finansowego przyjętego w umowie cesji, co czyni zupełnie niewiarygodnym stanowisko apelacyjne skarżącego, zgodnie z którym obydwie strony umowy z dnia 6 sierpnia 2012r, zawierając ją, działały na korzyść strony powodowej.

Wobec tego uznając, że wbrew argumentacji B. K. (1) stan faktyczny ustalony w sprawie potwierdza realizację wszystkich przesłanek skargi pauliańskiej, zarzut oparty na ocenie przeciwnej nie może zostać uznany za usprawiedliwiony.

Chybiony jest również, stawiany przez B. K. (1) zarzut naruszenia art. 499 kc.

Fakt złożenia przez pozwanego w dniu 15 kwietnia 2015r, wobec E. S. (1) oświadczenia o potrąceniu nabytej na podstawie kwestionowanej w sporze umowy wierzytelności z wierzytelnością z tytułu podziału majątku wspólnego, która zbyła na jego rzecz była żoną pozwanego J., na podstawie umowy z 21 czerwca 2012r, [który rzeczywiście umknął ocenie Sądu okręgowego], pozostaje bez znaczenia dla oceny poprawności prawnej rozstrzygnięcia Sadu I instancji.

Zupełnie nietrafnie, w złożeniu tego oświadczenia i jego sięgających wstecz konsekwencjach , wynikających z normy art. 498 §2 kc, upatrując argumentu za postulowanym oddaleniem powództwa wobec nie dysponowania przez apelującego korzyścią majątkową wynikającą z negowanej w sporze czynności prawnej , pozwany nie zwraca uwagi jaki jest potencjalny efekt takiego oświadczenia dla jego majątku.

Zastrzegając , że Sąd II instancji nie jest uprawniony , w obecnie rozstrzyganym sporze do oceny skuteczności tegoż jak również jego następstw dla wyniku sporu pozwanego z E. S. (1) i oceny te pozostawiając poza sferą dalszych rozważań , wskazuje jedynie , że oświadczenie to [w warunkach zakładanej jego skuteczności prawnej] doprowadziłoby jedynie do zmiany rodzaju korzyści jaka pozostanie w majątku pozwanego.

W miejsce wierzytelności nabytej na podstawie umowy ze spółką (...) korzyścią tą będzie zmniejszenie skali zobowiązań, wobec braku obowiązku zaspokojenia - w całości czy w części - wierzytelności z tytułu rozliczeń majątkowych , których podstawą jest majątek wspólny byłych małżonków K. , którego prawomocny podział miał już miejsce .

Z podanych przyczyn , w uznaniu apelacji za bezzasadną , Sąd II instancji orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 527 §1 i 2 kc.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego była norma art. 98 §1 i 3 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającą z niej , dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu , zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna powódce , wyczerpując się w wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym , pozostając pochodną wartości przedmiotu zaskarżenia , została ustalona , na podstawie § 2 pkt 5 w zw z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1804]

SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek SSA Marek Boniecki